

Blazo

LITERARA
satiră-umor
Tribunalul
Nr. 22-938

Director:
SIMION MICLEA

Redacția și administrația
ARAD
Strada Eminescu Nr. 30.
etaj 3. Telefon 10-83

ABONAMENTE:
150 lei anual, 500 lei pentru între-
prinderile mijocii; 1000 lei anual pt.
marile întreprinderi. — Abonamentele
se plătesc înainte.

1 DECEMBRIE

1 Decembrie 1918. Alba Iulia! Entuziasm. Furtună de simțire românească, descătușată din ro-
lenară a unghurismului pripășit în Europa.
1 Decembrie 1940. Ardealul sfârtecat. Ardealul martirilor din trecut, geme iar sub biciul groșilor
Crăstirea oaselor frânte în Câmpia Albei Iulii, răsună iar în codrii Moșilor. Iancu, la Tebea,
Goga, Coșbuc, Lucacia și toată legiunea de morți ai Ardealului, plâng...
Nu uităm. Cruntele încercări prin cari trecem, ne oțelesc pentru ziua de mâine. Pentru 1 De-
ce va să vie spre izbăvirea românilor din vitregia străinilor.
Il așteptăm cu sufletul inchiricid de durerile prezentului. Cu nădejdea socotelilor ce trebuie să
Vom trăi iarăși 1 Decembrie 1918. Dar numai până la granițele ce ni-au fost batjocorite. Mai de-
mult mai departe. Până acolo până unde se întinde sufletul românesc. Până acolo, până unde nu va
Dumnezeu e mare. Neamul Românesc viguros. Dreptatea biruește întotdeauna. Va birui și Ro-
Dumnezeu să ne ajute!

Zi de răscruce

le sfinte ard pururi în noi
ne-au mântuit.
1938. O zi cernită
Un vânt legănat psalmo
un cer plumburiu un cân-
Se oprea parcă, câte-
din mers — se tân-
în văzduh, un mister își
aroma tămăiei cași cum
ar cere izbăvire. Privi-
devenit săgetătoare.
a întâmplat ceva — ași
nu fie adevărat. Și sufle-
onarului ars de prigoană
adăugat nimic. Alungat,
răine de pripas, a dispărut
an colț.
s'a tulburat și mintea
ai înțeles nimic:
se poate. Mișelia e prea
a refuzat mâncarea și
a colindat ulițele Capitalei.
eam sta locuri. Ardeau te-
de revoltă se cutremurată
esmele.
se poate. Nu-i adevărat!
ea refuză să înțeleagă și suf
pu putea pătrunde.
2.30. Ediția specială.
asazică tot s'a putut. A fost
lire de ape un haos. Lumea
și avea sens. Rațiunea și lo-
au ascuns rușinate în col-
lei. Demența era întronată
Deundeva un răs de chior
zâmbet perfid de mesalină
plau. Ospățul a fost bogat.
o a relatat evenimentul în-
na tangouri.
gen națiunea, iar nerușina-
ospăta.
Ediție specială.
ce scrie mă!
Nu știu, cumpărați?
Nu, poftim doi lei.
așternut peste Capitala in-

famă o liniște de prohod. Suflete-
le parcă se rugau. Pe uliți era un
pustiu lugubru. Conștiința începea
să doară, nu mai avea lăcaș destul.
Dorea o evadare.
— Camarade crezi?
— Nu mai cred nimic.
— Nu crede. Căpitanul n'a mu-
rit. Nu poate să moară. Mai bine
ne prefacem toți în țărăni dar El
nu. Nu se poate. Ii văd privirea
caldă. Il simț viu. Dar decă totuși
atunci... atunci prietene dragă,
începe vifornia cea mare. Pre-
zent?

... DE DEMULT!
Pe vremea când răposata Socie-
tatea a Națiunilor era în floare, la
Geneva, diplomații europeni, ne-
având pe semne altceva mai bun de
făcut, născociră un mic joc de spi-
rit care a circulat pe sub mână
multă vreme. Niciuna din țările
despre care este vorba mai jos nu
trebuie să se formalizeze de aceste
mici înșepături mai mult răută-
cioase decât juste.
Un englez: Un bluff,
Doui englezi: Un match,
Trei englezi: O ofensivă minci-
noasă.
Un francez: Un om galant,
Doui francezi: O discuție
Trei francezi: O căsnicie.
Un rus: Geniu,
Doui ruși: Vutcă,
Trei ruși: Un soviet.
Un evreu: Negustor de vechituri,
Doui evrei: O bancă,
Trei evrei: O comunitate.
Patru evrei: Ghetto,
Cinci evrei: O gazetă.

— Prezent bunul meu camarad.
Și în înclăstarea durerii ce stră-
bătea cu sulii de foc inima și sufle-
tul, Rugăciunea a fost singura is-
băvire: Moța-Marin, în fața jertfei
voastre sfinte... Jur... Căpitan,
nu mă lăsa să cad în ispită... Nea-
mul meu fii tare. Cea mai mare
jertfă ce puteai s'o dai, ai dat-o.
Purifică-te în suferință. Veți crește
mare și falnic așa cum a dorit-o.
El. Crede neamul meu și vei fi
și mare și puternic.
Emil H. Nonu

CÂND AI VECIN UN JIDAN
In vecinătatea casei lui Morii,
locuia o pereche de proaspeți în-
surăței, care, în cursul certurilor
zilnice dintre ei, își aruncau în
cap cu farfurii, cești, pahare, etc.
Într-o zi, Morii întâlni pe veci-
nii său și-l întrebă:
— Fără indiscreție domnule, a-
veți cumva de gând să divorțați
curând?
Mai mult decât mirat, cel între-
bat răspunse:
— Cred că asta nu te privește
pe d-ta!
— Nu mă privește, dar, dacă ați
mai sta împreună încă doi ani,
mă gândesc să deschid o prăvălie
cu porțelanuri și articole de menaj
—
INTRE TINERI
— El: Dacă nu vă supărați dom-
nișcară, câți ani aveți?...
— Ea: Păi, stați să vedeți: când
mă plimb cu tata am 15 ani, iar
când mă plimb cu mama am nu-
mai 13 ani.
— El: Și când ieși la plimbare
cu bunica, desigur că o faci într'un
cărucior!..

nu o dat Dumnezo mînce la
dini sa facă gi tăce da gi așeia
n terie colț a mînși so mai bagă
și o țiră gi blăstămășie. Și gin col-
est aapu or ieșit tat jelu gi co-
gi cum numa pă lu țircus vege
onu. O blăstămășie gi asta îi și
mașina gi îngesat găscile. Că vi-
geși voi o trebit făculă și mașina
asta că brânșile și gegecile muieril-
lor nor mii fost fost bune pântu
îngesat zîșieși voi. Da io zic altfel
că mașina or făculo ca să îngesă
mai bine găscile ca și lie îngreșă
măi tuce ca dară domni gila orăș
nu poț așcepta până să îngesă
gășcile cu brânca, că îi dară is gră-
biși și vreu să mănșie numa carne
ge găscă grasă cor învățat blăstă-
mășia asta gila jidani. Mă tat gî-
gesc io cum o fi mașina asta gi in-
gesat găscile și cum lie bagă în
mașina și cum bagă mașina pe
grumaz la găscă boabile gi cucu-
ruz, că dară io până amu năm vă-
zută numa am auzit ge ie.
Noa numa amu nui gistul ca
gășcile să ingreșă cu cucuruz că mi
se parie că și domni or mănca pic
ge cucuruz. Pântu și șei voi.
Ca dară anu aiesta no pre fost grău
gistul și ca să nie agiușă până
grăul nou guvernul vreu să lăcă o
legie ca odată pă săptămână tăt
nălu să mășie în loc gie pită numa
mălai ca piori și sâraci. Apu io
zic căi binie așe ca să să învețe și
domni cu mălai că până amu tăt
binie or tăt și niși nor vrut să
creadă la omu sârac. Apu or crege
ii geamu năince că nor ave și
fașie.
Era să uit să vă scriu gi cărin-
dari că păstă o săptămână bună o
fi gata. Și vă spun că lam sgogit
mai binie gicăt șiela gi anu tțiecut.
Și am băgat și cipuri în iel ca să
aveși și la șie vă uită nu numa să
șicifi. Să băgeți ge samă să nu
cumpărați alcie cărinđarile că mă
măni pă voi. Da până atunși să
nie trămiceși abolimentu la foaie
că trebe să plăcim popiru și feșeu-
cu.
Alvostru
IUAN NOJTA

PATRU FEMEI
Roth și-a băgat în cap să se în-
soare înainte de venirea iernei, ca-
re se anunță tare aspră. Se duce la
un peșitor și-i zice:
— Domnule peșitor, am te gând
să mă insor. Vreau o femeie care
să fie frumoasă, bună econoamă și
inteligentă.
Este foarte greu ceace ceri d-ta
răspunde agentul matrimonial.
— Crezi dar că nu pot găsi cali-
tățile ce le cer?
— Le poți găsi, dar numai dacă
te însori cu patru femei deodată!

UNA AMERICANĂ
Un ziarist european vizita New-
York-ul în tovarășia unui confrate
american.
La un moment dat cei doi s'au
oprit în fața statuei lui Washing-
ton. Americanul exclamă cu mî-
dîre:
— Iată-l pe Washington. A fost
un om admirabil. Niciodată nu e
eșit o minciună din gura lui.
— Firește — răspunse europea-
nului. Ca orice american ce se res-
pectă, vorbea și el pe nas

1 Decembrie: FLORIDA-BAR program schimbat trupa SAMBR

Brad

— Puțini vor fi știind că pe „Drumul vechi” locuiește un zgârcit brânză, originar dintr-o comună de pe Podgoria Aradului. Acest individ pe lângă că se ține „ocoș” din cale afară, mai este și de o obrăznicie fără pereche. Cu toată lumea s'a certat și ne mirăm cine și - mai ales - de ce este încă menținut la societate?...

... Șefule, ai face bine dacă îți ai mai scurta din lungimea rătu-lui, pentru că noi bine știm tot trecutul tău și - vezi Doamne! - n'am vrea să scociorăm ceva chestii de pe Podgorie, pentru că nu vrem să te supărăm.

— Na, e'o plesnirăm cu... mușterii noștri! Cică, s'a făcut o coaliție contra noastră, de a ne identifica și, pe urmă, să ne ardă o mamă de bătaie... Se mai alăturară la acest complot contra noastră și un mare număr de refugiați - funcționari pe la diferite instituții mutate aici.

... N'avem decât să-i felicităm pentru această atitudine ostilă contra noastră. Ii asigurăm însă că pe noi ne doare... cotul de toți și-mai ales de toate. Dacă vor război, îl vor avea, dar nu le putem prezice un rezultat victorios...

— Instituim un premiu pentru persoana care ne poate da numele domnișoarei ce a vizitat Sâmbătă trecută - pe la orele 3 dimineața - camera unui... refugiat, a cărui jumătate era plecată. Răspunsurile ne vor fi trimise la redacția din Arad, pentru a putea trimite câștigătorului premiul.

— O seamă de dudui, care încă nu s'au înfruptat din coloanele noastre, au început să fie nerăbdătoare pentru acest fapt...

Este adevărat că le-am neglijat până acum, dar le rugăm să aibe un pic de răbdare, că le vine rândul la toate. Știți, ca la moară...

— Tot nu se astâmpără o parte a cuconetului nostru. Acum au început să ne înjure - mai rău ca birjarii, pentru că ne ținem meru de... fusta lor. Cum pe noi ne lasă reci aceste birjărești treburi, le anunțăm că vom intensifica campania noastră contra acestor femei - o rușinoasă pată pentru societatea orașelului nostru.

Gura Barza

— Zilele trecute s'a deschis școala de conductorii minieri. Mare bucurie pentru toată lumea! „Elevii”, unul mai cu nasul pe sus de cât celălalt, cu țigara în colțul gurii, sunt din cale afară de... activi și... atrăgători, pentru că nu ne putem explica astfel, hotărârea luată de un respectabil număr de minore, de a se muta din Brad și comunele din jur, la noi la Gurabarza...

... Prevedem că odată cu terminarea anului școlar vom înregistra și alte evenimente, mai puțin plăcute, pentru aceste mucose.

— Anunțăm cu o deosebită plăcere - că au dispărut... putecii din sala cinematografului. Am vrea să știm: unde și-a dus? Dacă au dispărut pentru totdeauna sau numai pentru un anumit timp?...

Pecica

— Cerem scuzele noastre Domnilor elevi călători, cari au fost puși în revista noastră, și-i rugăm să nu se supere, dar ce s'a făcut s'a făcut pentru un anumit scop. Amănunte și precizări pot fi primite de la corespondentul nostru

— Aceleași scuze ar trebui să cerem și simpaticele noastre „fracere, cari sunt cam supărate pe noi în urma celor scrise aici, dar nu ne rugăm de iertare, fiindcă le-am făcut bine și... reclamă. Acuma dacă vor veni la Pecica, caporalii tamburi, și... voiajori vor ști cine sunt și le vor căuta.

— Aflăm, din sursă bine informată, că proaspătul absolvent cu bacalaureat, în urma eșuării sale în Universitatea din București și-a încercat norocul la Timișoara, la Matematici. Tare frică mi-e că și de data aceasta, domnul va înainta ca... raclul.

— Una dintre „fracrele” noastre își permite cam mult cu galo-nații. Astfel a fost auzită spunându-i unuia, într-o duminică la cinematograful „Perpela”. Noi o rugăm să-și măsoare cuvintele că nici ea nu-i altceva decât... „perpele” și se poate supăra așa odată și-i dă... drumul.

— Domnișoara cu moara de lângă gară nu crede că-i prea închipuită? De ce refuză, și mai ales nu se demite, să țină de arăt anumitor domni? Lasă, domnișoară, că nu e destul să ai numai faină și pământ, ci și față. Dar față, matale ni se părea că-i ram-făinată.

Mesteacăn

Trupa Bulbucă, întovărășită cu herghelia de armăsari din localitate a aranjat în 10 Noemvrie în localul școlii din loc, o producțiune teatrală, transformând lăcașul de cultură în crăsmă. La această splendidă producție am remarcat următoarele: Miss Mesteacăn era nespuse de încântată căci juca rolul unei notărese, iar mai târziu, în adreclul piesei, deveni soția unui învățător, astfel că, pentru moment, și-a ajuns ținta. Tot cu această ocazie, Miss Mesteacăn a mai câștigat un admirator, care-i mare meșter în confecționarea... inexprimabililor țărănești.

Hălmașiu

— Arsenie nu-i mulțumit cu două meserii și-a apucat de a treia: barbieritul. George s'o lăsat pe mâna lui, dar Petrița nu vrea nici în ruful capului, zicând că Arsenie nu-și cunoaște noua meserie și că trebuie să mai meargă înas.

În chestia asta însă mai au de zis, o vorbă, și ceilalți frizeri adevărați.

Băița

— Agenția Ghiuryi transmite: O nouă venită pe la noi, ce-i cam chioară și chefulie toată noaptea, e rugată a fi puțin mai rezervată, fiindcă oricât nu se face unei das călițe. Ziua la pescuit cu „Relii”, iar noaptea la cheluit și ziua următoare la serviciu.

— Pe o domnișoară membră a G. I. F.-ului ce se ocupa mai zilele trecute cu negocierile de struguri, ne-am propus și noi s'o lasăm în pace. Dar totuși trebuie s'o mai amintim din când în când, căci lumea crede că a dispărut această „Blegh-sa” ce făcea ghișeftul. Domnișoara de data aceasta pe lângă ghișeftul obișnuit, a mai primit din partea unui consătean al ei, o scrisoare de dragoste vezi doamne, însă „Blegh”-sa a făcut acum pe sfânta. (După ploaie și-a luat și ea ploier). Noi îi zicem: nu crede domnișoară „Blegh”-sa că ești sfântă, căci băieții nu îți se închină, nici nu-ți cer nimic, fiindcă ești prea udă pe sub nas, iar când mai primești scrisori de dragoste, dă răspuns și nu te uita la ea cum se uită vițelul la poarta nouă.

— Simpaticele dudui „Lenuță” ce s'a deplasat la noi de la Lupeni ne pare foarte drăguță. De aceea dorim și noi a-i face cunoștință.

— Cea cu buzele roșite ce stă și ordonă la mamă-sa să transporte mai repede varza și-a schimbat regimul din nou, și zice că acum nu-i mai trebuie galoane de plutonier, fiindcă acum are speranță și ea la electricieni; nouă ni se pare că rămâne pe jos și de la aceasta.

— Una de pe la noi, tare „ni-alcoșă”, ce se ținea cu nasul mai pe sus decum era, chiar și pe timpuri când era elevă, acum a avansat... într'un pahar de vorbă, la un serviciu tare ridicat, și anume: slujnicuță. Vorba aceea: a avansat, din suștar în lăturar. Această frumoasă activitate, noi nu i-am fi destinat-o dacă dsoarei X îi era gurița în trecut, puțin mai mică.

— Domnul care așteaptă să-i crească coarnele și coada, este foarte supărat și zice meru: la asta nu m'am așteptat să ajung eu în foaie, că n'a fost în foaie neam de neamul meu!

— „Aurica” noastră de când a fost și ea printre regine și-a schimbat și pălăria după noua modă, luând una în forma ciuprecii.

— Pe studenții deveni, cari au început să ne facă vizite cam des la Băița, îi primim cu toată plăcerea ori și când, însă cu o condiție, și anume: să nu mai critice prea mult, căci dacă nu, ne vom răfui.

„Credința” apare zilnic la orele 12, cu cele mai noi știri din țară.

— Unele din d-rele dela cam supărate în urma de trării.

Motivul? E simplu. N'au fost concentrați și soldații dela „artileria cu la gă”. Le-ar fi tare plăcut, întrebăm: Ce-ar fi făcut în ziua această artilerie, dacă tir scurt a făcut în facut locuri ravagii?

— Îi întrebăm pe amicii dela primărie, de ce nu odată cu teteriștii la armă. Desigur numai diploma putut-o scoate dela Turda, mai pe cea dela școala de din Arad.

Ce zici prietene?

Beiuș
— Unul ce stă pe drumulei și e refugiat și, pe ca dela noi îl cunoșc bine, căge mult cu ochiul când corso la plimbare, iar căse mai întâmplă să le trafustă, decarece respectivul man a rochițelor lungi, văzut dând țărcoale pe stătrele unde stă o unguroaie mai domol leule, mai adu-te din cauza cui ai plecat te meleaguri.

Baia d

— Moșlică dela Prete părăsit!... Cică a fost nevo-că din cauza că prea era contra legionarilor în, pe apusele timpuri, ale zburule. Toate ca toate, că noi ne sola, dar nu știm cum sa lacrimite unor cucoane, ca după el... Printre toate insă mai „cătrănită”, pentru cănici bărbat și nici vecin...

— Mai șmechere s'au au-nele croitorese dela noi! Au-le, să lucreze ele fără breve-deci — fără să plătească fel de impozit!... Unele din-au chiar angajate — cari anunțate celor în drept... tea dintre ele sunt de semă Arpad și câștigă cât vor — tul pierde sume considerabile celor în drept, să faci specie inopinată la aceste ne” și să le aplice — în ca-fi dovedite — cele mai sev-țuni.

— Toată comuna discută fa aventură... întâmplată în time conife — venită nu mult pe aceste meleaguri...

Părerile sunt împărțite: firmă că va divorța, alții — când pe onorabilul... cerb contrarul.

Nu știm până la urmă Prevedem — în cel mai — că dumneaei... în chestie-pă câte-l cunoaștem pe al e va încasa o mamă de bănu o va uita așa de grabă.

— Ați putea ghici cine-i îngâmfată... personalitate Si — în special — de ce ține așa de îngâmfată?... încarnit chifla?...

Vizitați
**RESTAURAN
LEGIONAR**

Teatrul Orașenesc Arad
Joi 5 Decembrie 1940 orele 9 seara
Teatrul Național din București
o singură reprezentare extraordinară cu
FEMEIA CEZARULUI
marele succes bucovinean. Bilete la librăria Românească, Bul. Rev. Maria Arad, Telefon 13-98

e mai vazut de ieftin la MUZZAY magazin de modă bărbătească (vis-a-vis de Teatru Orășenesc)

prejurile fixe extrem de scăzute

Visul unei pălării noi...

...ce-a fost, ia să vedem ce-ar deveni Aradul dacă am vrea mai bine zis, ce ar fi devenit dacă a mfi voit. Problema români orașelor nu este, nicidecum, dată recentă. Am pledat atâani pentru naționalizarea vie-noastre publice, industriale și comerciale... Am pledat, în cu-re de patetică durere pentru a-martiri, cari au făcut din via-lor apostolat în slujba Neamu-dar zadarnic. Și astfel, urgia murilor au transformat Aradul, și restul orașelor, în Caanan al anilor. Asta-i însă chestiunea tului. Astăzi, elementul românu nu mai poate rămâne la pe-unde i-a svârlit străinismul civilizația" jandarmilor cu pe-cocoș...

...treceai pe Corso sau pe la vi-le din străzile laterale și voiai umperi, ori să te distrezi în lo-nu se mai termina, oriunde nit tetszik-urile, jo napot-urile șzolgaj-urile și alte forme de-ia ungurească.

...le ce n'ar putea fi altfel, mai acum, când am simțit colții alimentele celor ce-au jinduit dorit fărâmițrea unității noa-ționale și teritoriale?

...ce n'ar putea fi, de o pildă

Corso:

...broc frați-meul

...mneata nene Costică.

...sai cu taraba?

...bine, adică biniyor. Poftim însă că am marfă bună...

...am bani c'as lua...

...ure aface?, hai, dă-te'neoa

...tri la nenea Costică și-ți

...de o pildă, o pălăria nouă

...am, să trăești' fi zici tu.

...diti sănătos — îi zice el, și

...ololit, cu ce n'ai avut, la o

...ară românească, unde, pe

...să te mai și aștepte, cu

...ună la luarea iefei, soldei,

...la vinderea parcelului,

...faci sau ce-i fi afând, româ-

...te, pe acasă...

...cărăria nouă pe cap, o iei

...na prin oraș. Pălăria nouă

...și pantofi noi, poate că

...surtuc, sau rochie pentru

...ori pantalonasi pentru

...ori pantalonasi pentru

...deabia găngurește: tată.

...le ia! pe toate, dai pe la

...lui nea: Vasilică, Petrică,

...Costică, după numele nă

...cărăria, de firea prăte-

...românului.

...nouă-i țol nou iar de te

...le să-ți întâlnești pricte

...o să te lase până nu vei

...unde? La nenea Fă-

...el te va primi cu: haiți,

...și. Bine că veniți!și, că

...șor de-ți lasă gura apă.

...ce ustări, o nebunie! La ne-

...?... aveți tot ce vă dorește

— Mai stați un pic, că n'a crăpat de ziua, va zice el... că m'așteaptă nevasta" vei zice tu... că mai las-o s'aștepte, va zice el... iar tu te vei așeza la masă cu el, vei întoarce pe dos harta Europei, vei face tactică și strategie de s'ar cruci și Napoleon de v'ar auzi,

ii veți omorâ, fără să zică măcar păs, pe toți dușmanii noștri, ... și tot așa până la ziua, ca pe vremeuri, nenea Iancu Caragiale și nenea Iancu Brezeanu... și așa cum face românul „cinste" când îi la veselie că are o pălărie...
Pe-Pe

Nădlac

— „Viorica Miss Kopro!" s'a mai liniștit puțin după cele scrise de noi. O sfătuim că ar fi bine să-și fie liniștea asta și mai departe spre a nu da loc la lucruri mai mari căci doar ea s'ar supăra din nou.

— La recenta serbare a recrutiilor s'a adunat lume multă din care ținem a remarca câteva persoane și mutre: Așa văzurăm că „Anița Miss Coadă", spre cea mai mare fericire, a dansat toată noaptea cu idolul ei... popa. Mai departe prezența lui „Fănică" din Șeitin, cu câțiva Don Juani de acolo printre acri și celebrul Roman, apoi prezența „Comisiei" pentru scoaterea apei din Mortăreț cu Verșigan în frunte. Și foarte bucurosi observam prezența unei frumuseți din Șeiten, — Miți, — după care se sfârmau toți feciorii, dar noi credem că ea va rămâne credincioasă celui din anul trecut, apoi a fost la serbare și celebrul „Miklovicz" cu cei peste 30.

Tot dela serbare remarcăm un fapt interesant: Unul dintre Șeitineni primește o scrisoare prin poșta americană în care o dudule necunoscută îi destăinuiește că îi este foarte simpatic și că îl iubește. Noi suntem informați că „dudulia" are obiceiul de-a purta cisme și... pantalonii!... Deci nu te bucura așa tare domle P... de eucurirea făcută.

NU ÎNCĂ...

— Există oare animale în camera pe care mi-o oferi?
— Nu încă... domnule.

Hăimgel

— Cică o doamnă făclie din Hăimgel, în timpul cât luminatul ei soț era concentrat, tare se simțea bine, zilnic trata prietenele cu bere și sandvicuri, până roșea nasul, ca apoi sub puterea zeului Bachus și Cupidon, puneau stăpânire pe dânsa, și ea trimitea oamenii să-i cheame feți frumoși.

Din Podgorie

— O domnișoară ce călătorea mai zilele trecute în tramvai, avea vre-o șaptemii de pachete și geamantane, așezate pe scaune, pe jos, pe sus și pe unde se mai putea. La un moment dat, unul din geamantanele de sus, a căzut în capul unui tânăr ce ședea în apropierea domnișoarei, care, negândindu-se la capul tânărului, s'a mulțumit să zică:

— Bine că nu s'a întâmplat nimic pălăriilor mele.
...Așa da! Bravo dudule.

Vărfurile

— Domnișorul elegant care a vrut să plece la Timișoara, s'a dus la gară mult înainte de sosirea trenului și... toluși l-a scăpat.

Oare domnișorul P. în dram spre gară nu s'o fi oprit la... Biroul de mișcare Broncz, pentru a-și lua viteza cu care să meargă și numai apoi o fi trecut la gară, unde cașierul având de dat „32" bliete, s'a foarte putut ca să piardă domnișorul trenul...

— Petrică al nostru s'a întovărășit cu Ionel de peste vale și s'au făcut cenjeri de fete... că tot mereu peșese și nu se mai aleg cu nimic.

Petrică ar face mai bine să „divorțeze" de Ionel că altfel o pălăie fratele Nicolae.

A apărut

și s'a pus în vânzare, la toate depozitele, chioscurile și tutungeriile cari vând ziarul „Credința", broșura:

CUM AU FOST OMORĂȚI LEGIONARIII COCORA, UDREA ȘI DRAGOMIR

Broșura cuprinde reconstituirea crimelor politice dela 22 Septembrie 1939.

Prețul unui exemplar Lei 10.
Cilitorii cari au adunat bonuri pentru obținerea gratuită a broșurii, vor depune aceste bonuri la Biroul de ziare „Informator" din Timișoara str. Eminescu 2, și la redacția noastră din Arad, str. Eminescu 3, în zilele de 26-28 Noembrie 1940, primind, în schimbul sericii de 10 bonuri, broșura gratuit.

Atențiune!

Marele depozit de sobe de teracotă și articole de faianță

Onr public este rugat să acorde linevoitorul său sprijin acestei întreprinderi — Proprietar: **TRAIAN GIVULESCU**
Arad, Bul. Reg. Ferdinand No. 50.

Cumpărați dela întreprinderea românească din Bul. Regele Ferdinand 50, unde este

Primatul muncii româneștii

Poporul nostru, harnic și muncitor, n'are cultul oricărei munci. Pușini sunt aceia cari fac treaba și altundeva decât la coarnele plugului. Nu-i place orașul. Când îi place, deobicei se pierde, se desfigă reză sufletește. Fiecare se visează domn, domn mare, cât mai mare. Dacă nu se poate face domn, m'ă bine stă acasă. Cei plecați la meserii, când se întorc în sat, de sărbători, sunt disprețuiți de cei de-o seamă cu ei.

Mă gândesc de multeori, câte energii rămân neîntrebuițate în umbra satelor noastre, câți meseriași harnici și pricepuți n'ar putea ieși dela țară, câte locuri ocupate de străini n'ar putea fi constituite de elementul autohton. Căci lipsă este de asemenea mâini de lucru. Până nu le avem, până nu le formăm, ne e aproape zădărnica strigarea.

Cândva, dl prof. univ. Simion Mcheșinți a adresat un apel românilor din America, îndemnându-i să se întoarcă în țară. I s'a răspuns că le e greu să-și părăsească rosturile lor, însă ne-ar putea trimite un contingent de ingineri și meseriași cari să ia locul străinilor din industria noastră.

Atâta n'ar ajunge. Trebuie rascolite satele noastre, trebuie învățați țărani noștri să prețuiască și alte munci decât agricultura, trebuie educați metodic și stăruitor în această direcție și atunci problema primatului muncii naționale se va rezolva ușor.

Asta însă, s'o facă „cei chemați" — adică și preoții și învățătorii.

CORIOLAN BĂRBAT

FEMEIA CEZARULUI

Teatrul Național din București pornit în turneu, se oprește Joi 5 Decembrie 1940 la Arad, unde va juca piesa „Femeia Cezarului" de d. Ion Luca.

În Capitală, spectacolul s'a bucurat de un succes neegalat în stagiunea trecută, — astfel că prevedem un spectacol ce nu este dat în fiecare sezon teatral. Mai ales că Teatrul Național, vine la Arad cu distribuția de premieră, două vagoane cu decoruri etc.

În fruntea distribuției stau artiștii de reală valoare: Eugenia Zaharia, Cleo Pan-Cernăuțeanu, Sorana Țopa, Lilly Popovici, Dimitriu, Corabie, Rădulescu, Pătrașcu, Alexandrescu, etc. Direcția de scenă o are d. Ion Sahigean, iar regia d. Alexandru Botez, nume cari în viața noastră teatrală, formează granții din cele mai de seamă.

Spectacolul va avea loc în sala Teatrului Orășenesc în seara de Joi 5 Decembrie la orele 9.

Bilete la Librăria Românească din Bul. Regina Maria, iar seara la casă.

Cel mai bine informat cotidian este „Credința".

AN R

Câteva date inedite din activitatea filo-românului Franyó Zoltán

Dela „Nemzeti Sport“ la Prima Casă de Păstrare S. p. A. din Timișoara

În urma binefăcătoarei măsuri a guvernului prin care presa maghiară din Ardeal — scrisă în totalitatea ei de evrei — a fost suspendată, a rămas, după cum e firesc și natural, un singur ziar care să reprezinte minoritatea maghiară. Acest ziar, „6 Orai Ujság“ apare la Timișoara, sub direcția și conducerea lui Franyó Zoltán, un apreciat poet și traducător al scrierilor noștri în limba maghiară. În această calitate „Zoli“ se bucură de multe simpatii și de un meriut (?) renume de filoromân, calitate care i-a adus și-a aduce, anume și multe avantaje. Dar nu a acestea interesează. Că filo-românismul lui Zoli este, într-un anumit fel, numai de paradă, o dovedesc cele reproduse de noi în numărul trecut, cu privire la extrasele lui „Zoli“ din Nemzeti Sport ce apare la Budapesta și a cărui intrare în țară e interzisă — dar cu toate acestea „Zoli“ îl are.

Sa lășăm altora deslegarea „șaradei“ care ne arată lămurit un fel de a lucra a lui Franyó și să trecem la câteva date inedite din activitatea strict profesională a directorului singurului ziar maghiar din România.

ȘANTAJ!

Este vorba de sentința Curții de Apel din Timișoara Nr. P. I. 3972—1934, care a scăpat perspică cității camarazilor de profesiune din Timișoara.

Nu vom lungi prea mult povestea, ci vom reproduce din poezia sentința numai câteva părți esențiale, cari dovedesc corectitudinea profesională a lui „Zoli“, corectitudine asemănătoare cu cea de filoromânism prin reproducerea fragmentelor din „Nemzeti Sport“.

„In conformitate cu disp. art. 432 alin. 2 din Pr. P. și pentru cauza de nulitate — începe dispozitivul sentinței Nr. P. I. 3972—1934 a Curții de Apel din Timișoara — prevăzută de art. 335 pct. 1. lit. a) Pr. Pen. anulează sentința Nr. P. 986 (dosar Nr. P. 3551—1931) din 22 Septembrie 1932, dată de Tribunalul Timiș-Torolal S. II., declară vinovat pe inculpatul Zoltan Franyó, 47 ani, romano-catolic, de profesiune ziarist, născut în Marghita, domiciliat în Timișoara, de delictul de șantaj, prevăzut de art. 351 CP comis prin aceea că în calitate de redactor al ziarului cotidian „Ziarul de ora 6“ (6 Orai Ujsag) din Timișoara, pentru a câștiga pentru sine beneficențiale, în ziua de 24 Iulie 1932 amenințat pe membrii din Direcția Bancii Prima Casă de Păstrare S. p. A. din Timișoara, cu publicarea în ziar a articolului cu titlu „Misterioasă moarte a lui Paul Seltman“ directorul numitei bănci, eu conținut cîmpaniator pentru aceia cari aveți răspunderea lucrării băncii și dăunător intereselor băncii și anume: că banca aflată în stare de insolvență

că membrii Direcției ar fi încasat tantieme grase și ar fi acordat împrumuturi de multe milioane persoanelor cari nu prezentau garanție și dău care motive fostul director general al băncii Paul Seltman s'ar fi sinucis din cauză că tratativele de asanare a băncii nu au reușit, reușind prin aceste mijloace a încasa dela bancă suma de 10.400 lei“.

„...Pentru aceste fapte, în baza art. 351 CP. și cu aplicarea art. 91 CP. condamnă pe inculpatul Zoltan Franyó la 2 luni închisoare corecțională.

În baza art. 354 CP. d. Zoltan Franyó a mai fost condamnat la excluderea din funcțiuni și dela exercitiul drepturilor politice pe timp de 3 (trei) ani, cu titlu de pedeapsă complementară.

Alături de d. Franyó Zoltan și prin aceeași sentință a mai fost condamnat complicelă său, Eugen Csendes, la o lună închisoare corecțională, excluderea dela funcțiuni și exercitiul drepturilor politice pe timp de trei ani.

Motivarea sentinței, în care se arată amănunțit procedeele prin care d. Franyó Zoltan a reușit să

incaseze dela Prima Casă de Păstrare S. p. A. din Timișoara, suma arătată mai sus, cuprinde mai multe pagini și constituie un adeverat roman de... moravuri. Deși palpitante, dintr'o justificată pudoare profesională, ne dispensăm de publicarea lor.

Sentința Curții de Apel a rămas definitivă, căci „Zoli“ și-a retras recursul, pentru a beneficia amnistiei! Dar amnistia stinge pedeapsa însă nu șterge incriminarea, astfel că d. Franyó Zoltan deși a scăpat de pedeapsă, rămâne tot așa de vinovat cum l-a găsit Curtea de Apel din Timișoara.

Și vinovat fiind de cea mai gravă vină ce se poate aduce unui ziarist, el nu mai poate fi ceea ce este: conducătorul singurului ziar maghiar din România. Subsecretariatul presei și guvernul, în acțiunea de purificare morală a țării, trebuie să intervină pentru a înlătura pe acest domn din rândurile ziaristilor. Căci nu e admisibil ca d. Franyó Zoltan, care a beneficiat în trecut de toate avantajele, întorcând „cămașa“ să continue și pe mai departe a fi beneficiarul conaționalilor săi și al oficialității!

SINCERITATE

Regele Franței, Dagobert, în vreme ce trecea pe o șosea, zări într'o livadă un măr încărcat cu fructe mari dar încă necoapte bine.

— Când se vor coace merele, omule, spuse el proprietarului livezii, să-mi aduci și mie două mere, la palat, să văd ce fel de gust au!

— Bine, Măria Ta! Voi face așa cum ați poruncit.

Toamna, după ce merele s'au coapt, țaranul nu uită făgăduiala făcută regelui și porni într'o dimineață spre palat.

— Ce vrei, omule? spuse regele Dagobert când dădu cu ochii de țaran.

— Măria Ta vă adusei două me

re ca să le vedeți gustul, așa cum mi-ați poruncit astă vară, când ați trecut pe lângă livada mea.

După ce rosti aceste cuvinte, țaranul întinse regelui două mere mari, roșii ca para focului și care erau atât de frumoase încât îi luceau ochii. Regelui îi lăsă gura apă! Intinzând mâna, luă unul din mere și mușcă cu poftă din el!

— Celalt măr îl poți mânca tu, omule, spuse regele.

Țaranul scoase tacticos din surtuc un briceag și începu să curețe coaja mărului.

— Ce înseamnă asta? exclamă regele, mirându-se că țaranul făcea un lucru pe care el îl găsisese fără folos. Aha! nu cumva țaranii sunt mai delicați decât stăpânitorul lor?!

— Nu, Măria ta! Vedeti însă că unul din mere l-am scăpat în niște bălegar, și nu știu care a fost!

Cumpărați ceasornice și inele la

IOSIF REINER

ARAD, STRADA COL. PIHICI
Reparații da ceasuri

Sprijiți tot ce este românesc

Sprijiți comerțul românesc
Ultimele noutăți literare
Papetărie — rechizite școlare — Odoare bisericesti la

LIBRĂRIA ROMÂNEASCĂ

AKAD BULEV. REG. MARIA — TELEFON No 13—98
Proprietar: PETRU MILOȘ

Clăbuce de săpun

Intâmplarea ce-o dăm mai s'a petrecut în timpul erei noastre.

Primpretorul — solgăbircăul atunci — avea competență de a deca unele contravenții, fie la gile campestre, fie la nerespectarea ordonanțelor date de primprefecți, etc.

Să începem:

Se dăduse ordin pentru o cântină de câini pe timp de 90 zile pentru întreg județul X. Intâmplat din apropierea Lugojului, plătind de centru — locuitorul Moș Melciu uită să „cicească ordonanța năci doba nu a auzit-o“, deci lăsa câinele dezlegat și, într'o neașteptată javra dracului mușcă un om... ce se cade. Față de cele intâmplătoare Moș Mitru se pomenește citat primpretură împreună cu câinele.

În ziua fixată contraveniența noastră este prezent la apel și el „cătana dela cântălăria lui de fibirău“ îi strigă numele, Moș Mitru răspunde:

— Așia mis domnule, dă-mi (Urmează interogatoriul).

— De ce n'ai legat câinele șule?

— N'am știut domnul fibirău.

— Ai să ști deacum înaintea (Urmează apoi dresarea procesului verbal, iar pentru că trebuia să și numele câinelui, primpretorul întrebă):

— Cum îți chiamă câinele?

— Nu are nume domnule, că răul! (Spusese asta în credință, neștiind cum se chiamă vinețu, va fi iertat de cele 50 coroane amendă).

Urmează primpretorul:

— Să zicem că-l chiamă „ci“ moșule!

— Bine domnule, să-l chiamăm cum zici dumneata!

După ce procesul verbal dăruit gata și moșul a plătit cele 50 roane, Moș Mitru Melciu se îndreptă ce supărat spre câine și-i spusese:

— Vezi ce-mi făcuși tu Măria Ta? De-ar fi dat dracul moșului când te-ai născut și în ala care botezat!... Sănătace bună de te-ai născut! le!...

Posta redacției

Agencia „E. Crin“. Regretăm dorința dv. de a vă încadră în ritul brivist, ați sărit gălătos scrieți lucruri de cari ar fi obrazul lui Gavrilă Măgălar. E. H. N. Am primit, meaștră trimis. Chestia cu... porcușă pușoiu, pare a fi adevărată și rece imediat te-ai... seziză.

Ics Igrec. Dacă umbliți douăime d'astea... grecești trimitem la Corizza, că știe ceva „mașine cu țuiculi“ mă firitisitule?

Valentina. Urăto! Te știe Rudolf Valentino, dar și-ar părea bine dacă și tu di la tine, de acolo de unde scrie-ne. Pa!